

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes,
Soliloquia et Manuale**

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De antiquis beneficiis Dei, 26

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

nunc quia illuminasti me, quoniam quod magis credidi posse per me, minus semper potui. Dicebam enim, hoc faciam, illud perficiam; nec hoc, nec illud faciebam. Aderat voluntas, non erat facultas; ad erat facultas, non aderat voluntas: quoniam de meis viribus confidebam,

2. Nunc autem confitebor tibi Domine Deus meus, Pater cæli & terræ, quia non fortitudine sua roborabitur vir, ut gloriatur ante te stulta præsumptio omnis carnis. Non enim est hominis, velle quod possit; aut posse quod velit, vel scire quod velit, & possit: sed potius à te gressus hominis diriguntur, illorum (inquam) qui non à se, sed à te dirigi se confitentur. Obsecramus itaque per viscera misericordiæ tuæ, ut velis Domine salvare quod creasti: quoniam si vis, potes nos salvare: & in tua voluntate virtus est nostræ salutis.

C A P V T XXVI.

De antiquis beneficiis Dei.

1. **R**ecordare misericordiæ tuæ antiquæ, qua nos à principio in benedictionibus tuæ dulcedinis prævenisti. Antequam enim nascerer ego, filius ancillæ tuæ, Domine spes mea ab uberibus matris meæ, tu prævenisti; preparans mihi semitas, quibus incederem, & venirem ad gloriam domus tuæ. Priusquam me formares in utero, novisti me: & antequam exirem de vulva, quicquid tibi placuit, præordinasti de me. Quæ & qualia sunt in libro tuo scripta de me, in secreto

creto confistorii tui, ego quidem ignoro, unde & valde timeo.

2. Tu vero nosti, quoniam quod ego per successus dierum & temporum hinc ad mille annos hujus temporalitatis expecto, in conspectu æternitatis tuæ jam factum est; & quod futurum est, jam factum est. Ego autem quia sto in hac nocte tenebrosa hæc ignorans, timor & tremor venerunt super me: dum video mihi undique imminere multa pericula, à multis quoque hostibus venari, multitudineque innumerarum miseriarum in hac vita me circumdari. Et nisi in his tantis malis adforet mihi tuum adminiculum, desperarem.

3. Sed spes mihi magna subest de te, mitissime Princeps, Deus meus: & consideratio multitudinis miserationum tuarum, quæ apud te sunt, sublevat mentem meam. Et præcedentia signa misericordiæ tuæ, quæ me antequam nascerer, prævenerunt, & nunc specialiter in me effulserunt, de futuris benignitatis tuæ melioribus & perfectioribus muneribus, quæ amicis tuis reservas, spem meam admonent; ut in te lætetur, Domine Deus meus, lætitia sancta & viva, qua semper lætificas juventutem meam.

C A P V T XXVII.

De Angelis deputatis ad custodiam hominum.

1. **D**ilexisti enim me, unice amor meus, antequam diligerem te, & ad imaginem tuam creasti me, omnibus creaturis